

הזדהו לימי הביניים!

מאת

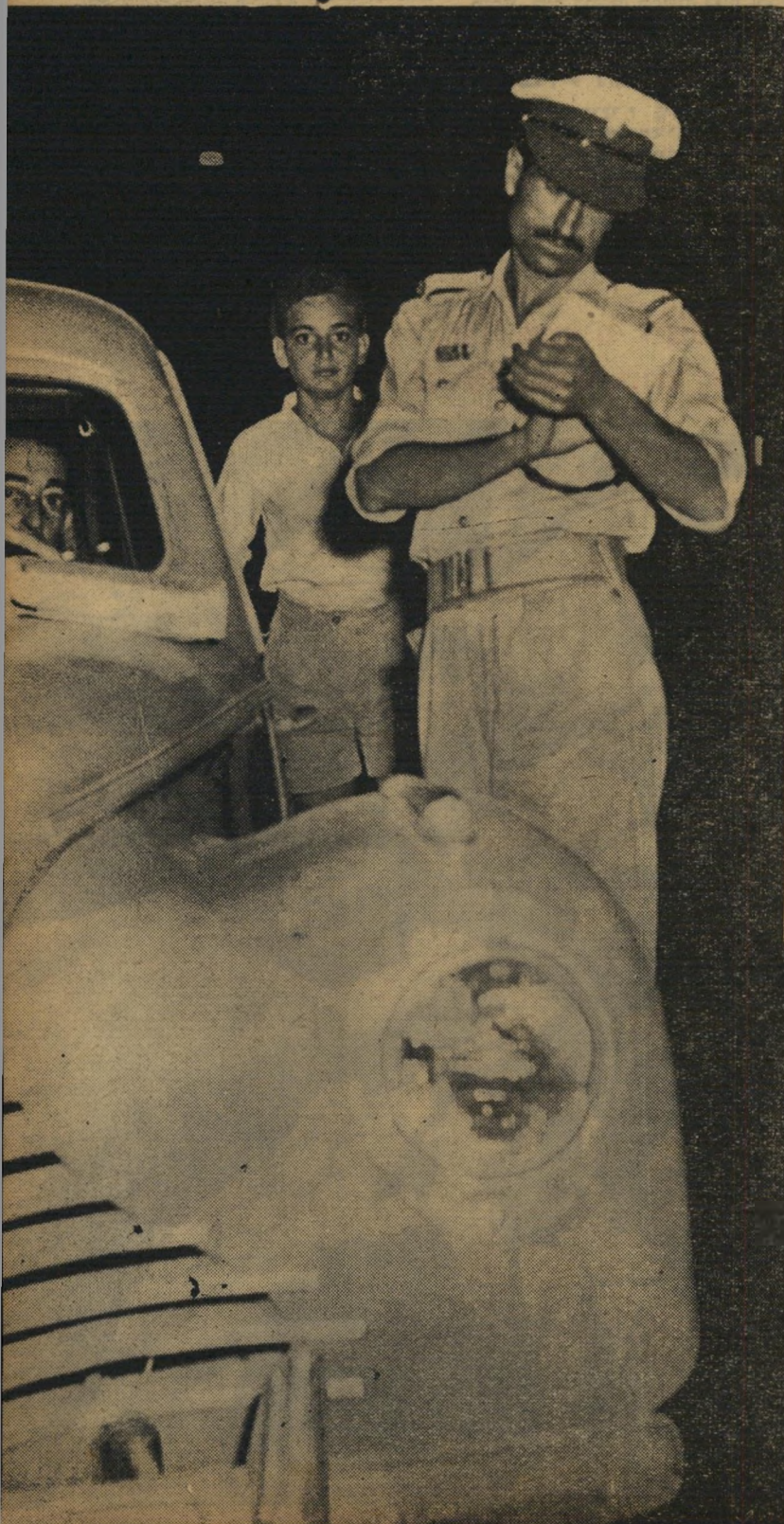
אודי אבנרי

1 ה היה ביום ה-1507 לעצמאות ישראל. ברחוב עבר יהודי ארוך-זקן ופיאות, כשבידו חצוצרה מזורח. היתה זאת החצוצרה קלושת הקול שבישרה מזה שנים לבני תל-אביב האדישים כי החמה עומדת לשקוע, כי הנה בא ערב השבת.

בימים עברו היו העוברים ושבים מעיפים מבט סולחני וזלזולי ביהודי הקטן ובחצוצרתו. אולם עתה לא היה עוד מקום לא לזלזול ולא לחיוך. החצוצרה הקטנה של היהודי הקטן הפכה רמקול, והקול שבקע מתוכו היה קולו של מנגנון השלטון.

לקול החצוצרה יצאו מאות שוטרים מתהנותיהם, תפסו עמדות בפניות הרחובות. השעה היתה 19.25. בתחנה המרכזית של תל-אביב לא נשאר עוד איש: הממשלה גייסה אוטובוסים נוספים, ביטלה את כל ההגבלות. רוב האזרחים הגרים במרחק דאגו מראש, חזרו הביתה, נטשו את עבודתם חצי יום לפני הרגיל.

ברחובות שרדו כמה מכוניות. נהגים אחדים זילזלו בכל העניין, הוסיפו לנסוע כמה דקות אחרי כניסת שבת, מיונך רגש מרדני אינסטינקטיבי. אחרים לא ידעו כלל מתי, בדיוק, נכנסת השבת, סברו בטעות כי החג הדתי מתחיל רק

לפני שנתיים!
 המעוט הדתי במדינה ניסה כשי-
 טות של טרור ואלימות לכפות הזוי
 דתי על האוכלוסייה. המשטרה אס-
 רה את פורעי הדת בכנר-השבת
 בירושלים. בנסותם להטיל אימתם.

ואילו היום!
 המעוט הדתי השתלט על המדינה
 בעזרת מיקוח קואליציוני ציני. ה-
 משטרה הפכה כלי שרת בידו ה-
 טרור של המעוט וכופה רצונו על
 הרוכ בעזרת אמצעי-דיכוי חמורים.